

Duytsche Academi

<https://hdl.handle.net/1874/36358>

r

68

Duytsche

ACADEMI,

Tot Amsterdam ghespeelt,

Op den eersten dach van Oegstmaant, in't jaar 1619;

S. A. C.

T'AMSTERDAM,

Voor Cornelis Lodovviicksz. vander plassen, aan
de Beurs inde Italliaansche Bybel. 1619.

Perfoonen.

ACADEMI.
MELPOMENE.
TALIA.
IAN HEN.

Stommen.

CLIO	} met een slot aande mondt,
VRANIA	
TERPSICHORE	
EVTERPE	
ERATO	
CALIOPE.	
POLYHYMNIA	}

Het eerste Toneel.

ACADEMI. MELPOMENE. TALIA. MVSÆ.

Er Philosophen Dorst seyt dat een groot ghemoet
Niemand en wijckt/veel minder yemant hinder doet.

2

Och wāar die spreuck ghegrift in peder eens ghebachten/
Wy souden dan zo niet met vuple leugens trachten
Oms eben menschen te bekliccken : maar in plaats
Wanneer de leugentaal en achterklap yet quaats
Begon te kaktelen/ het sp oock van wat luden/
Behoozen wy het quaat / zoo't quaat is/ wel te dupden/
Of inimmers daar van stil te swygen/ en bermoen
Het best daar of : wy souden niemant dan misdoen /
Noch reden gheben om ons rechtelijck te haten/
Ghelijck nu dickwils beurt dooz't onghebonden praten/
Dooz my/ ick weet het wel/ hoe qualijcken ghy kondt/
Talia vzoelijck hert/ u spaterende monde
Tot noch toe snoeren/ zo dat ghy u onderwonden
Seer menichmalen hebt met woorden ongebonden
Te spotten/ en also personen op haar seer
Gheraackt/ die't nemen als gequetst te zijn in eer.
Toch hier in leyt de faut dat sp zijn met ghebraken/
En dat ghy niet en kent nalaten 'tsehemper spreken.
Nu dan/terwijl de mensch heeft altijt wat gebrecks/
En ghy daar tegens weer berispich en goedt gecks/
Zo geckt in't hondert heen/ met niemant in't bysonder/
Noemt niemants naam tot spot op u. Concel van wonder.
Dat denck ick sult ghy wel nalaten/ maar ghy moct
Dooz alle dingen oock wel letten wat ghy doet/
Niemant met kleedt/ of gang/ of woorden te beschryben/
Dat peder mercke wat ghy seggen wilt/ maar blyven
Wat verder kuyten schoots/ en segt dan byp al wat
Den mensch misfaat/ dat sal in sulcken grooten stadt/
Als dit is/ nimmer u ontstaen/ met zo te kaken/
Of ghy sult blindelings of d'een of d'ander raken.
En dat is wel gebaan/ want ghy dan sonder haat/
In't wyzoegen't hert bestrast het onbekende quaat :
Daar't kenlijck quaat hier vooz de Werelt t'openbaren/
Niet anders u en ken dan haat en afgunst baren/

En't zo wel maken met u lasterende spot/
 Dat men u aan den mond' oock hangen soud' een slot/
 Met meerder reden/ als u susters diese stom
 Tot seben maachten toe/ en niemant weet waarom.
 Dan 't is my wel bekend, t' Was onghelerde nijt/
 Die't speet/ dat hier oock soud' de wetenschay haar vlijt,
 Aanwenden/ om wt liefd' de burgerij te stichten/
 En met de sackel van de duptsche taal toe lichten.
 Toelichten/ seg ick/ met de rycke duptsche taal/
 Dat duptsch-man ken in duptsch zo wel doen als een waal
 In walsch/ als griek in grieks/ en in latyn latynen;
 Maar die luy die alleen geleerden willen schynen/
 En't dickwils niet en zijn dan met een pd'le naem/
 Verdyoegen't noode/ dat oock and'ren haar bequaam
 En wetende genoegh hier souden openbaren
 Op deze zeetel om den volcke te leeren.
 Wat isser oorzsaack of dat ghy gespeelen zijt
 Verstomt? u onverstandt? ey neen! Het is de Nijt/
 Een in-gebozen quaat van ongeleerde schalcken/
 Die't vreesden dat dooz uwe wetenschay beswalcken
 En in vermindering sou komen haren lof/
 By't volck verkreghen/ en sy weten nergens of.
 Wel ongeluckich landt daar oorzdeloose gecken
 Dooz haar geleerde naam zo vele dan verstrecken
 Datse d'eenboudigen het goet doen achten quaat/
 Dooz een vooz-oorzdeel/ en wt een besond'ren haat.
 Dan/ susters/ 't syzeken is u van uw' aartsehe Goden/
 De Rechtters/ nimmer u gerechtelijck ver boden/
 Dan laat het syzeken maar/ na dat ken mercken ick/
 Slechs wt een valsche gerucht/ en inghebeelde schyzik.
 Ghy doet daar wel aan/ want de saack is byz gewichtich/
 De tijt gebarelijck; dies dyaacht u toch voozsichtich/
 En swijcht zo lange tot de Heeren u ghebien
 Te syzeken/ dan sal't sonder opspzaack mogen schien/

4
En dat wil noch niet zijn : veel beter dan gheswegghen/
Dan dat dooz spreken haat en schande wozt ver kregghen.
Strichtende suster/ die met lieffelijcke reuck
Van wieroocks dampen vult de daken/ ghy die spreuck
Op spreucke deftich tot dier lypden open ooren
Indyphet/ die die zijn genegen om te hoorzen.
'k Meen u Melpomene : wat vlijt hebt ghy gedaen
Twee jaren/ zo lang dit ghesticht hier heeft ghestaan ?
Segt my vyzmoedelijck/ ist oock wat te bedupden ?

MELP. Dat sullen vooz my wel de burgerpen lypden
Van deze stede doen/ en best het Weef huys dat
Het voozdeel daar van heeft in haren noot gehadt :
Ghelijck alst selver sal wel danckbaarlijck bekennen/
En niet als and're/ my met oneer daar vooz schennen.
Toch 'tis gheen swaricheyt of my een leug' naar laackt/
Noch 'k ben oock met den lof van boeven niet vermaackt.
'k Heb voozghenomen al den snap en klay te lypden/
En wel te doen die lyp die dit mijn doen benypden/
want hoe haar nijt meer wast/ hoe dat ick meerder pver/
En drijf der armen saack daarom niet dan te styber.
'k Ben niet zo schielijck vooz een kleyn gerucht verbaart.
Ick ben Melpomene/ van in-gebozen aart
En lang ghewoonte wel gewoonlijck te verdraghzen
Des Werelts bitterheyt en allerleye plaghzen.
My wept wat ober't hooft/ zoud' ick my aan't gerucht
En tranen stoozen/ oft aan't teerende ghesucht ?
Ick waarder qualijck aan ' Meen/ neen/ ick acht geen woorzen/
Hoe bitter datse zijn : by Wader/ Moeder moozden
Ben ick ghestadich/ en wat dat de moozder doet
Beschrijf ick schrickelijck met der ver moozden bloet.
En dat gedaen verwilch ick jonge lyp met eeren
Om myne vaarsen dzoef van huypene te leeren/
Die dan op dit Concel anders noch anders niet
Het stuck vertoonen alst in't leven is gheschiet/

- Dat ten geballe van een mensch vijf ses van oordeel/
 En als ny dat al mist/ ist noch der armen voozdeel.
- A C A. Maar ghy Melpomene (of u den Yver schoon
 Al aandrijft tot dat werck zo seer dat swaart noch hoont/
 Doch achterklap u daar ten minsten in mach dreven)
 Zijt ghy van wtboert oock en statelijche kleeeren
 Ter dezer steed' gerijft? of komter wat te hoijt?
- M E L P. Van kleeeren zo vol op datter als niet aan schoyt/
 Maar 't schoyt aan wat anders A. Waar aan? M. Aan goede re-
- A C A. Hoe sal ick dat verstaan? Het volck is dat zo kregel/ (gel.
 Dat ghy ghebrypcht/ dat dat op keur noch wetten past?
- M E L. Reense; maar 't woijt haar niet genoegh van u belast/
 Dat sy wel op de keur en voozgeschreven wetten
 Behoozen tot belept van deze School te letten.
- A C A. Weet elck niet van natuur wat dat sich selven let?
- M E L P. O ja' p! A. Dat's wel/ zo maackt de reden van de Wet/
 En ghy ghebrypcht hier geen onredelijcke lieden/
 Wat hoef ick die dan toch de wetten te gebieden?
- M E L. Dat ick geen anderen op deze uwe plaats
 Ghebrypcht/ als wel beleefd' en redelijcke maats/
 'k Bekent/ ick hebt gesept/ van seker doe 'k het septe
 Mrend' ick den meesten hoop die 'r selven wel gelepdeit
 Aan redenslepdtsoer na natuurelijcke keur/
 En die zijn wetteloos/ de wetten zijn maar beur
 d' Onredelijcken hoop/ die most ghy daar me tomen/
 Of zoo' eniet wesen wou/ verbieden haar het komen/
 Het in en wtgaan/ en de bypheet van't Toneel.
- A C A. Straffe Melpomene/ is dat maar het verscheel?
 Klaacht my maar wie dat zijn/ men sal haar onderwysen
 Met reen/ en maken dat ghy 't selfde volck sult pypsen.
 Belaat my met die last ick salder in vooz sien.
 't Is daar genoegh af/ nu most hier wat anders schien.
 V seben susters zijn in alles te verschoonen/
 Niet tegenstaande datse byrchteloos hier woenen

Twee jaren by my in. Maar ghy die u beroemt
 D' loffelijke daadt/en u voorstandster noemt
 Van ouderloose en gebreckelijke Weesen/
 Hebt ghy oock midlertijt/ dat waardich is gepresen/
 Door deze plaats besocht/ dat waart is en bequaam/
 Statige suster/ om te voeren uwen naam?
 Of heeft de plaats van u noch niet met al genoten?
 Segt lief/ wat offer goets toch over is gheschoten?

M. E. L. P. Speelen met hoopen/ daar der som van zijn gespeelt/
 Van som de rollen aan mijn kinderen verdeelt/
 Noch om te leeren/ en daar toe hebt ghy doen bouwen/
 Dit zo beroemt gesticht/ dat ick moet onderhouden
 Met deez' mijn suster/die de luden ken vermaken/
 Veel meerder noch als ick met soet en boertich kaken/
 Ghelijcke twee jaar lang met voordeel heeft gedaan/
 Der Wesen dezer steed' met arremood' belaan.
 En daer beneffens sy en ick heb doen berepen
 Al wat ons noodich was/ als snyders laten nepen
 Hoop-werck van kleeren/en van alderlep fatsoen/
 Van allerlepe stof; en wat daer meer van doen
 Tot wtboert is geweest dat hebben wy doen sypen
 Scelthouwers wt het hout/ de Schilders schilderpen
 Ghebergh'te maken/ en 't alles wel volbrocht
 Door haer kunstrijcke hant/ wat haer vernuft bedocht.
 Met harnas en geweer wy menichten wtdosten
 Van krygers op 't Concel/ dat al op uwe kosten/
 't Ooch hebbende alleen om deze burgerp
 Te sichten/ en met een den arremen daer by
 Te voyderen/ en dat alsulcke ware armen
 Daer niemant laten kan sich over te erbarmen.
 Komt hier mijn schaepkens/ komt. dit zijse dat ghy't weet/
 Waer aen ghy burgerp u aemig bestet.
 Medogende Ghemeent laat u den noot erbarmen,
 In deze droeve tijdt van alle vyare armen;

Maar geeft insonderheyt u overighe deel
 De Vveefkens, daar voor vvy beyv'ren ons Toneel.
 De Wefkens zijn't die van uw' rijke giften leven/
 Die worden in haar noot daar dapper me gefteven.
 Siet dit omofel goet/ ten waat het aenhout hadt/
 En goede toeficht van de beste van de fadt/
 Die't wiffelyck en wel zo weten te beftieren/
 Dat deze kinderkens in alle goe manieren
 Nu werden opgequeect/ daar anders dooz't verfterf
 Van hare ouders/ men niet anders dan't bederf
 En quaat en hadden te verwachten/ en nu werden
 Dooz uwe mildichept (daer in ghp moet volherden)
 Deze geftiert te rechte/ geboet/ gekleedt/ gedeckt/
 En fulchs geleert daer toe haer finlijckhept dan ftreckt/
 En haer bequaamhept woxt geoordeelt wel te paffen.

ACA. God geve dat ghp in dien Yver op moet waffen.
 Maer segt/ Melpomene/ 't goedt dat ghp hebt vergaart
 Op myne koften/ is dat noch al wel bewaert ?

MELP. Bewaert ? seer wel bewaert. A. Maar waer aen sou dat blijckē ?

MEL. Ick fal/ belieft het u/ 't u alles laten kijcken.

ACA. En ghp Talia/ fout ghp't oock wel kenne doen?

TALL. Jaa 'k waarde Doester. Vrouw/ ghp moet niet eens vermoen
 Of't is noch gnay en gnut/ ick ben te hiffter aardich.
 'k Loop met de lymftang/ maer ick houw mijn tuchhje baardich.
 Ghelyck als alle daach noch toeneemt mijn gebzoet/
 Dat wat met Feurjan loopt/ zo tuffchen mal en vzoet/
 Zo moet ick alle daachs oock toefien offer kleeeren
 Ghenoech zijn om te kōmen by de luy met eeren.
 Mijn sus Melpomene is even staach bewaert
 En treurich/ ick prijs mijn/ ick ben van ander aart.
 Sp weet haer reputacy zo perfect te houwen/
 Se staet zo ftermich als het pupckje vande vrouwen.
 Heer moer je bint wel preuts. Ick seg je hebt verstant.
 Ep fiet haer daer iens staen/ trots den ftienen doelant/

- Die'm dienael omme keert als hy de kloek hoor't bep'ren.
A C A. Wat zijt ghy d'artel. T. Ja dat's weer an van mal eperen.
 Met ginnegabben/ en met gesang/ en met gelach/
 Koom ick geneuchelijck en vrolijck veur den dach:
 Daer sp' swaermoedich denckt om saken die daer treffen/
 En hoese't vast bedupmelt sp' maacht het noch niet effen.
 Ick laet fiolen sozgen/ het gaet dan so het gaet.
A C A. Ghy leyt ons van het spooz dooz u holvolge praet.
 'k Heb dezen dach geschicht daer toe/ om te beschoutweit:
 Hoe dat de kleeren en 't speel-tuych wozt onderhouwen/
 Het welck/ ghelijck ghy beyde segt/ noch alles wel
 Bewaart is gnut en gnay/ geschicht en op zijn stel.
 Laat sien erns ofmer noch wel me sou mogen proucken.
T A L I. Staander oock noch kleeren te Durmerent verbroucken?
 O bloet Jeralimo! zo nu daer wat gebrcecht!
M E L. Talia wat is dit? siet waer ghy swijcht of spzeerckit.
 De kleeren en al't geen dat roekomt deez' vergarung/
 Zijn/ als het blycken sal noch al in goe bewaring.
 Ick dyaag daer sozge vooz/ en op dat ghy het wecz/
 Sal ick hier komen doen mijn kind'ren al gekleet.
 Talia d'haren oock sp' zijn alt'samen vaerdich.

Het tyveede Toneel.

TALIA. ACADEMI. M V S K.

Oef zo/ dat's goet/ dat's goet/ dat komt warachtich aardich?
 Sy sietme susier treen zo statich as ien stoep.
 Heer hoe parmantich. Hou't is tijt dat ick voek roep
 Myn babbel-beckjes t'saam. Komt hier/ komt hier je boeren/
 Zy halssalige. Zy boeben en hoeren.
 Komt hier mijn hperen/ komt hier mitje schozt/
 Jou mien ick kladdegat/ daar Jaep schier wilt om wozt.
 Hou wat iens hangt an hangt/ en volcht me dan na.

Kijck daer dan dat 's je beurt / nou lijnt-Strongt haastje d'z.
 't Vlooch ien schellevis deur dat vvout,
 Doen songen al de veugelen jong en out,
 Het ien schellevis vleugelen.

Volgt me na, na, na songen al de veugelen.

Wat dunctje daar of ? he ! ken ick gien gecken broen &
 Mijn soete snottckel het selt hem zo wel doen.

ACA. Talia geeft gehoor / 'k sie alle ding bequaamlijck.
 't Zal uwer bepden een nu wesen voort betaamlijck.
 Tot nut der armen / en d'aenschouwers tot onthael /
 Te kieser wat dit volck / u kind'ren altemaal /
 Zo veel personen als ghy selver sult begeeren /
 Tot wtboert van een spel / / sp zijn toch inde kleeren.

TALI. Als Melpomene geboden wert te spreken , blijft dik tusschen de 2 handen wē
 Dat ick warachrich iens wat boertichs aen den dach A

Mocht bzingen / ja wel heer wat souwer ien gelach
 Oock wesen ? Ja wel / ep laet my de beurt verwerben.

ACA. Talia soudt ghy't oock naar u gewoont verkerben
 Met schemper spreken of met duplicheyt van mont ?

TAL. Kijck wat ien praet. Ep neen. A. Ghy doet het dick. T. te secht.

ACA. Siet hier al ree / ghy kent het vupl en sloydich praten /
 Als aengeboren u / een ooggenblich niet laten.

Nu / nu / ick u berisp / zo doet ghy't ebenwel.

TALI. Ep lieve laat my toch iens spreken / en ick sel
 So schaplijck wesen as ien Amsterdamsche vyfster /
 Het volck sel seggen / mider / dat is ien meyt / ick prijker
 Datser zo schickelijck ken voegen na den tijt.

ACA. So siet dan toe dat ghy bequaamelijcken zijt /
 En kiest wt d'uwen dan die dooz geneuchlijck mallen /
 De lupden met der daat / en woorden welgheballen.

TALI. Komt hier Claas Claasz. kloet. En ja / komt hier ja scheuck /
 Odet ons nou lachen toch de dupck jens wt de kreuck.
 Nou moeptjes dan. Wel an / komt hier / 'k heb jou van doen.
 Komt hier jou knoeten / kijcket / ep kijcket toch wat satsoen.

Komt hier jou wurdewert. Komt hier jou stybe sieben;
 Komt hier jou larister/ ja wel 'tis van zijn leven/
 Geloof ick/niet e beurt. hier manmitje mitje baart/
 Ep siet/ 't is niet dan buyck/ dan bienen/hooft en staart.
 Hier! hem sikk! hou! 'k mien jou! jou Joncker mitje lippen.
 Kijkt deuze jongman iens die dyaacht ien doech mit slippen.
 Wp sellen binnen gaen en laten jou 't Concel.
 Wel aen dan Wyers/nou/ speel wat opje veel.

I. H. Men maech op jou beloften wel staan/ heb ick het daeram e liert?

TALI. Wel Jan Hen/ pyuplje? hoe dus onghemaniert?

I. H. Kijck moer! hoe houtser/ offet te Ceulen had hoozen dond'ren.

TALI. Hoe staat lijf wt en kijckt. I. Lijf wt/ he! je sou tje verwond're.

Dat's nu al ebe veul/ ick bin seker e steurt in me gemoet.

TALI. Binje quaat kijckt tusschen je bienen en wozt weer goet.

Wel wat isser in de weech/ ist quaa'r ast e weest het?

I. H. Nou moet ick niet/ nou een mensch iens ien sprekende geest hee.

Ashack moer ic eet mosselen. Wel hep/ istje altemaal wtet hooft.

Datje men ober ien vierendiel jaars voozseker hebt beloofst/

Dat ick den ierstē Augusti ien Orac soude doe/en nu schepet upt.

TALI. Dat was men al vergeten. Selt wat slupte? I. Hoozt iens hoe't

TALI. Waer selt of wesen? I. Vā d'onnodige en overlastige eer. (slupt.

TALI. Poemje de eer onnodich? wat quelt ons deze meer?

I. H. Reen ick seker/ maer ick sou garen mit dat volck wat deumen/

Die de eer soekē daerse niet en is/en die van overdwasshept haer
 selven niet lieuen.

De eer is altijd eerlijck/ die sien ick niet laken/

Maer ebenwel kienmen van wat goets wel te veul werzy maken/

Alle ding inde maticheyt dat gater zo me heen.

TALI. Seljet oock te grof makē? I. Reen. T. Je segt het. I. Warach-

En zo 'k het doe zo meugje me wel van't Concel jagē. (tich nek.

TALI. Wel aan ick sal't hooz deze voochdesse vraghen.

Me vrouw' mach deze dan met u verlos op heden/

Drez' lege setel om te sprekē eens betreden?

ACA. Ja/ maer dat dooz haer klay geen moepten werd' berept.

TALI,
ACA,
ACA.
I. H,

Wat moeyten toch wt hem ? 't is maer een sot die 't seyt.
Dat's waar. Dat hy begin. L. Ip weet verlos te krygen.
Maer maectt ghy't wat te veel men sal u weer doen swygen.
Moye praet/ hy probisi bin ick al vast op stoel.
Heer stoel/ me dunckt dat ick al rie vanje laat dunchentheyt voel.
Lijck ick nou niet wel geliert ? en al ben ick puursteken mal/
Lijck ick nou niet wel wijs ? heer stoel wat vermenighje al ?

Aenghestien het een onverdraghelijck ding ware/ dat een
treffelijck overblyghendt verstandt / zyn scharpheyte/
kloechheyt/ en wackerheyt te kost soude legghen aan sa-
ken die gering/ slecht/ en verwozelyck waren/ zo hebbe
ic segenwoozdich booz genomen de grootheyt van mijn
vernust te bewysen in't handelen van een stoffe / die alle anderen
overtreft in ryckdom/aenzien en pzychtheyt.

Mijn Heeren. Indient D. E. gelteft my gunstich gehoozte ghe-
ven ick sal D. E. seggen van de Eere / ende u haare aart/ wesen/ en
eygenschap zo klar als een Venets glas met witte wijn vertone.

Ich zie wel aan D. E. postuur de goede ghenegentheyt die ghy
hebt om myne welsprekentheyt te hoozen donderen / en dat daarom
op u alle past het vaers van Virgilius / Arrequisque auribus adstant.
Dat is te zegghen / ghy gaapt my de woorden wt mijn mont/ of/
je blamter op as ten boer op een boekebe kock.

Toch eer ick begin. Indiender iemand is / die een sluytm op zyn
hoest/ een katarn in zyn keel/ of een qualster in zyn neus heeft/ die
kocht/racht/ hoeft/ en snuyt eerst alle gaar schoontges wt/ op dat de
stroom van myne bloepende reben niet en warde ghebzoken / ghe-
schozst/ ofte verhindert dooz de onbeleeftheyt/ onbeschepdenheyt/ en
beefsticheyt van die onmanierlycke gheluyden.

En booz eerst. Op dat het aan D. E. vozen niet en ghebreke/ zo
hebbe ick tegens deesen eersten Augusti boozraadt op gedaen van et-
telijcke grootges van dozpuen cozlepels/ al gherer om D. E. toete
warpen / ten eynde ghy daar D. E. vozen mede moocht repnighen
niet sulcken yver, blyt/ en naarsticheyt/ als Ieroen de Kupser/ hooch-
loffelijcker memozi / de Darches fluyts / de onwe en nieuwe Wuzg/
wanneerse van de hozen-dzaghers / Schuyte-boeven/ en't klooties
volck wt bestruyft waren/plaech te zuyveren.

Ende alhoewel het stuck my wel komt te staan op de waarde
van dzie penning / zo hebbe ick nochtans / de kosten niet ontziende/
mijn werck op heden willen voegen na mijn woorden en verstant/
om van de Eere te spreken/ een heerlijck/ cerlijck/ groot-dadich stuck
an te recht's / te grabbel werpēde alle de menichte van oozlepels / niet
anders als de oude Romeyntjes/ arme bloetjes/ haar Missilman
oudert welck plegen te gopen/ ofte gelijk de geweldige Dozzen van
onzen

Wynen rijt / op haer huldinghe / ghewoon sijn gout en silber te woopen.

Maar holla / Ick bevinde dat aan de oozlepels tantstokers vast sijn gheswocht. Deen bylo / dat was de meening niet / dat iemandt sijn tanden zoude stakelen / met iets dat van mijnder eer waardicheyt komt.

Laet sien. West behoude ick het eene met het andere / want waar toe doek oozlepels / als ick het wel versin / bevinde ick dat het de meeste lypden zo zeer niet in de dozen als daar achter en let / daarom zal't goetd sijn dese myne mildicheyt te besteden aan ghesceenten in plaats van oozlepels.

Indiender jemandt onder D. C. is / die met Saven / Wapen / ofte andere Leydtsche waren handelt / en een factooz recommanderen wil / die sprake nu / tis tijt / want ick tegens de naaste weecke commissie meen te geben / om een partij steenen van de blawe steen herwarts over te schicke / de welke ick dese goede gemeent wt goethartige mildicheyt gesint ben by te sette / ten epnde zy haar daar mede achter de cozen laten schzobben en schzopen / zo lang / ofte dat de step deur / ofte verdzeven / ofte tot eenen elendigē staet gebzacht zal wesen.

Pu dan / Ad rem. Onlangē doozsoeckende van bladt tot bladt / gelijck mijn manier is / de boecken van deese stadt / zo bonde ick daar een kaart / waar in gekontersept was de boom van het geheele geslacht van me Juffrou de Cer.

Daar stondtse in haar pontificale volle kirts / met alle haer afkoomst van aber tot aber / wel tot in het vijf en neghenste lidt / met susteren / en broers / neven en nichten / omen en meupen / elck grooter hans als ander.

Daar mochtmen klaartijck zien hoe datze gebozen was den eersten maant Ader / vande scheppinghe des werelts / regerende de grootmogende Doozt / Koningen / Tyzan Nimrod / de welke zich vernederde om te roffen het houwelijck van Jonckheer hoghemoet / en Juffrou laat duncken / wettighe vader en moeder van Madamopselle de Cer.

De redē die Nimrod hier toe bewegden / warz / om dat het hem gebzack van dupinkrupt in't eerste / Doozts doek an statē / ambtē / bedieningē quansups / en heerlijchheden om te verzien / en te vreden te stellen alle de genen / die in zynen dienst haar bloet gestoht / voet / handt / arm / beē / neus / ofte ooz verlezē haddē.

Want als dat volck hem achter aan liep / ende de kop kranch maechten om wat te hebben / zo liet hy me Juffrou de Cer / haar masque / ofte cachene strycken / en dat volck een ghesichjen van haar nemen.

Daar wierdē de arme sinte Martēns dupbels zo me versterct / en vertroost / datse haar lieten wijs maken / dat men doodz een kroon van lauwerblaan op't hooft / meer boters konde koopē als booz dupsent in de beurs. Zulck dat me Juffrou de Cer / hem een myne verstrektē van grooter boozdeel / als Peru an den konink van Spanien / of de tienden penninck an Duc d'Alva dede.

Zonder dat / Nimrod / Ninus / Cyrus / Alexander / Tullius Cæsar / Augustus / Tammerlan / de grooten Turck en alle de machtige van de werelt waren al lang achter wt ghevaren / om met haar lieder presentie / de statelijcke Companie van myne Heeren de Bancherottiren te bereeren.

Van zulckē kracht / macht / en mogentheyt sijn belicffelijck lonckjes / vzenbelijckheytjes / troetelingetjes / lachjes / en arminicheytjes van me Juffrou boozs. de Cer.

Deese ist die de konstenaers haar tijt doet versupmen in houkonst / beeldt-houwerp /

houwerp / en schilderkunst / om te komen tot den naam van volmaacht / en
 ondertusschen quaelych bysoch bysoot verdienen / terwyl een deel byodders / en
 kladders (die de werelt een pzaatsen weten te geben / ende te doecken na haar
 ansicht) genoch winnen om haar selven te mesten als gildt offen / in boeghe /
 dat zo men menschen slachten mocht / men soude haar vleesch teghen neghe
 stupvers rpen in de Hal ghenoch quijt worden.

Ende en haddet me Juffrou de Cer niet gedaan / wy zouden niet ghequelt
 worden met de ozdonantien / netticheiden / zup verheiden / hoochfels / diepsels /
 zoeticheden / zwieren / en zwepen / in ghebouwen / beelden / en schilderpen / die
 doch de dupsenste mensch niet verstaat.

Zy ist die geleertheit doet bloepen / dwingende de eergierge schrybers veel
 eerder an de steen / aen t gza veel / pobagra / pcht / etc. te sterben / als de onster-
 selijckheyt van haar te verzuymen / die / zoze meenen / met schryben en wry-
 ven te eewighen is.

Ja / hare aardicheyt en behendicheyt is zo groot / en zo weetze te levē / dat-
 ze een deel arme neskebollen zo veel windts int hooft blaast / als in twee van
 de grootste blasen mach / die Jan Hen van zyn offen bewaart heeft.

En het duncht haar een gheweldige deun te wezen / alzulke luy / in plaats
 van Poëten / een blickaars op het vlugghe paart van Pegasus gaan rpen /
 die beter een paart se schijt gheht onder haar gat dienden.

Ist niet een groote zotticheyt / een wonderlijcke vzeucht / een onghewoortde
 blytshap / dieze weet te stozten int harte van een koterus / die zich zelven kan
 wijs maken / dat Salomon by hem zyn hooft niet op steken durf wt vzeese
 van een kap / en dat Demosthenes / by hem geleken / maar een hodgebeck / en
 Cicero een stamerbout is / en dat alffer questie was tusschen hem en Dirgl-
 lius / wie Pegasus eerst vooz zyn poozt zoude kussen / dat hem de vooztocht
 toe behoort / en arme bloet / Demosthenes heeft by nopt ghkent / Cicero nopt
 verstaan / Dirgilius nopt gesproken / zulchs dat hy daar pas zo veel af weet /
 als twee stomme zeggghen dat redelijck is.

Doozwaer t zyn onnatuurlijcke dingen de me Juffrou de Cer weet aan te
 rechten / met doen / sprekē / en schryben / boecken int licht te byngen / oozlogen
 te bestemmen / schanzen te besteken / boecken pampierse te beschryben van soz-
 ten / holwercken en bozst weeten / gelijck als wyder haast een vor de pars ver-
 wachten / daar de Poëten achter bewaart zullen wezen / niet anders als ofze
 met een bozklap van een boeckede koeck ggeharnast waren.

De blixem van myne welsprekentheyt gaat om legghen op de starckheyt
 van uwen lof / o wonderlijcke Cer / zulchs dat ick stom wozde / ende niet meer
 weet te zeggen / als dat ghy een ghebreck ober u hebt / dat is / dat ghy veel van
 houwen kost. Daart wel / leeft lang / blijft ghezont / etc. By my Jan Hen.

Cer ozdonantie van de vergaderinge van de genne gabbende Talia.

Ende was onderteekent / Mynder liefde. Dats uyt

A C A D. Dat maacht ghy noch al heus / maar zijt niet zo vermetel.
 Dat ghy u onderwindt te sprekken op die zetel
 Van dingen van gewicht / maar beeldt u liever in
 Dat ghy die niet verstaat / want 'tis doch zo de zin

Du van de luyden : dus laet ghy die groote saaken
Dat volck beplepten/ die'r om gelt haer werck of maken.
Begint te spelen/ want het volck dat sit en wacht.

TALI. Wel an dan jongeluy maectt dat het volck wat lacht.

MEL. Indien ghy't my gebiedt ick sal wt deze jucht
Der kiesse sullicke/dat niemant het en heucht
Dat hier te lande opt gesien zijn diergelijcken
In't spelen/ alhoewel nieus gierige luy verkiycken
Veel liever aan een Waal/ aan Frans/ aan Italiaen
Daer gelt/daer vans' een woort niet vande taal verstaen.

ACA. 'k Vertrout u toe dat ghy't wel statich wt sout boeren/
Maer of Talia wel haer mont sou hemmen snoeren
Twijf'lich/ want 't is geen eyndt van gingab en ghelach/
En doort veel spreken wast oock voor haer mont geen rachs/
Sp ken niet laten van een peder quaet te spreken.

MELP. Sp spreecht geen quaet/ey neen! sp betert de gebreken
Met aerdich spotten/ en dat's haer zo grooten eer/
Als my mijn defticheyt/ en stichtelijcke leer.

TALI. Dat help my aen mijn hert/ je sout altijt zo praten.
Wat vanden Exter komt ken 't hippelen niet laten/
Van woorden was me moer/van klaphout was me vaer/
En daerom hang ick oock van woorden an malkaer :
En zo daer pemant dat van my niet wel mach lpen/
Die hoeftme dan mijn tong wel wtme keel te supen/
Ick laet het anders niet. En die hem anme steurt
Is wel ien groote geck. A. Talia gunt de beurt
D' suster dezen dach/ 't sal/ dunckt me/ beter voegen.

Melpomene schickt dan de luyden te vernoege
Dooz u geselschap/ met yet stichtelijcks te speelen.

MELP. Al wat ick ken ken ick gesint haer me te deelen.
Ghelieft het u ick zal terstont
Doen speelen dat leyt haer noch heel vass in de mont.

ACA. 't Ghelieft my wel. Wel aen/ begint om tijt te winnen.

MELP. Zo rupnt ons dan't Concel op dat wy srackc begiunen.